

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet
Postboks 8004 Dep
0030 OSLO

Deres ref

Vår ref
12/1593 - 27

Dato
13.12.2013

Høring - forslag om samordning av statlige innkjøp

Det vises til Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementets høringsbrev 4. september 2013 om forslag om samordning av statlige innkjøp.

Finansdepartementet har ikke merknad til rapporten fra den interdepartementale arbeidsgruppen som har lagt fram forslag om samordning av statlige innkjøp.

Vedlagt følger kopi av høringsuttalelser fra Finansdepartementets underliggende virksomheter.

Med hilsen

Tale Teisberg e.f.
ekspedisjonssjef

Paal Gjennestad
avdelingsdirektør

Vedlegg

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Fra: Johannessen Nancy [mailto:Nancy.Johannessen@dfo.no]

Sendt: 3. desember 2013 13:29

Til: Postmottak Finansdepartementet

Emne: Høring - forslag om samordning av statlige innkjøp

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Høring - forslag om samordning av statlige innkjøp

Det vises til høringsbrev fra Fornyings-, administrasjons og kirkedepartementet (FAD) av 5.9. 2013 om samordning av statlige innkjøp.

Direktoratet for økonomistyring (DFØ) sine merknader til høringsnotatet følger FADs konkrete ønske om innspill fra høringsinstansene i henhold til de enkelte kapitlene.

Kapitel 4

DFØ ser positivt på å opprette en statlig enhet som har som formål å samordne statlige innkjøp for standardsortiment med stort volum som kontorrekvisita, kontormøbler, it-utstyr, hotell- og konferansetjenester mv.

DFØ har i dag inngått enkelte rammeavtaler sammen med andre statlige forvaltningsorganer, og har god erfaring med samordning av anskaffelser på ulike varer og tjenester.

Etablering av en Samordningsenhet for statlige anskaffelser vil bidra til å understøtte DFØs e-handelssatsing og mest sannsynlig bidra til økt bruk av løsningen.

Samordningsenheten vil ha behov for kompetanse på elektronisk faktura og elektronisk handel. Begge nevnte områder har DFØ ekspertkompetanse på i dag. DFØs fagmiljø, DIFIs anskaffelsesmiljø og DSS (dep.kjøp) vil til sammen utgjøre et sterkt statlig fagmiljø på anskaffelsesområdet som bør samordnes og/eller samarbeide til det beste for staten. En Samordningsenhet vil bidra til at innkjøpene skjer på en bedre, enklere og sikrere måte.

Kapitel 5

DFØ stiller seg positiv til at samordning av innkjøp etableres som obligatorisk ordning for statlige forvaltningsorganer. Dersom en slik ordning skal være mest mulig hensiktsmessig for den enkelte virksomhet forutsetter dette at virksomhetene får nødvendig informasjon om planlegging av nye avtaleområder i svært god tid før den konkrete anskaffelsesprosessen starter opp. Dette er en helt

avgjørende og nødvendig forutsetning dersom den enkelte virksomhet skal kunne gjennomføre en intern prosess for å vurdere behovet og nødvendige krav til den konkrete anskaffelsen, samt om man ønsker å benytte en felles rammeavtale eller ikke.

DFØ vil videre understreke betydningen av at avtaleporteføljen etableres i tett dialog med brukerne og leverandører gjennom nettverksgrupper/brugerforum generelt og prosjekt/referansegrupper både før inngåelsen av rammeavtale og ved evalueringen av hvordan den aktuelle rammeavtalen fungerte.

Kapitel 6

DFØ støtter forslaget til at Samordningsenheten de første driftsårene gis en rammebevilgning, og at finansieringsordningen deretter går over til at avtale leverandører betaler en omsetningsavgift.

Kapitel 7

DFØ støtter forslaget om at Samordningsenheten skal benytte elektroniske støtteverktøy i sine anskaffelsesprosesser, og at det tilrettelegges for elektroniske avrop basert på elektronisk handelsformat, EHF. Det er videre en viktig forutsetning at leverandørene og de statlige virksomhetene gir Samordningsenheten tilgang til forbruks- og leveransestatistikker noe som kan kontraktsfestes i rammeavtalene i forhold til leverandørene. DFØ slutter seg til at Samordningsenheten skal benytte e-handelsverktøy til støtte for sine arbeidsprosesser, og tilrettelegge for at e-handelsverktøy kan benyttes ved bruk av avtalene. Dette vil bidra til en økt bruk av e-handelsløsninger i statlig sektor.

Utfordringen i dag er at hver virksomhet selv må etablere alle innkjøpsavtaler og tilrettelegge for disse i e-handelsløsningen (med støtte fra DFØ). Det er imidlertid ressurskrevende for en liten statlig virksomhet å inngå avtaler på alle områder som er aktuelle og så få disse implementert i løsningen. Forslaget om å etablere en Samordningsenhet som skal kunne inngå og forvalte rammeavtaler på vegne av statlige virksomheter, vil etter vår vurdering styrke utnyttelsen av DFØs fellestjeneste og gi statlige virksomheter et vesentlig bedre helhetlig tjenestetilbud. Samordningsenheten vil kunne legge til rette for varekataloger for de avtalene som er inngått. I praksis betyr dette at DFØ kan tilrettelegge slik at vår e-handelsløsning har et innhold med rammeavtaler og ferdige varekataloger, som baserer seg på felles statlige avtaler.

For den enkelte statlige virksomhet betyr det at DFØ kan tilby en «ferdig pakke» med tilgjengelige varekataloger (basert på inngåtte rammeavtaler) som er teknisk og praktisk tilrettelagt i systemløsningen. På denne måten vil virksomheter kunne komme raskt i gang med e-handel og bruke mindre ressurser på tilrettelegging. Dette er særlig relevant for små og mellomstore statlige virksomheter som ofte har begrensede ressurser på innkjøpsområdet. DFØ kan på denne måten legge til rette for varekataloger en gang for kundene (en til mange-prinsipp), i motsetning til at hver statlig virksomhet i dag må gjøre den samme jobben. Oppfølging og oppdatering av varekataloger vil gi samme gevinst ved at en tjenesteleverandør kan gjøre den jobben på vegne av flere. DFØ er allerede involvert i etablering av alle nye varekataloger for hver kunde og kan slik jobbe mer effektivt dersom vi kan tilrettelegge én gang for sentrale avtaler med felles varekataloger.

E-handel kan bli mer attraktivt og tilgjengelig særlig for mindre statlige virksomheter dersom en tjenesteleverandør kan tilrettelegge for innhold i e-handelsløsningen ved oppstart av e-handel (varekataloger basert på felles rammeavtaler).

Lokalisering av Samordningsenheten

Med utgangspunkt i “*Retningslinjer for lokalisering av statlege arbeidsplassar og statleg tjenesteproduksjon*”, foreslås det at Samordningsenheten for statlige innkjøp lokaliseres utenom Oslo.

DFØ har ikke tatt stilling til hvor samordningsenheten bør plasseres. I en rapport fra DIFI (Jf. DIFI, rapport 2012:6 Lokalisering av statlige arbeidsplasser – en kartlegging) er følgende forhold ansett som viktige ved lokalisering av statlige arbeidsplasser:

- ✓ Størrelsen på enheten
- ✓ Størrelsen på lokaliseringsstedet
- ✓ God transportinfrastruktur og raske/rimelige reiseruter
- ✓ Gode, relevante utdanningsinstitusjoner i nærheten
- ✓ God fjernledelse
- ✓ God håndtering av kulturforskjeller
- ✓ Gode digitale verktøy for sakshåndtering, samhandling og kommunikasjon

Lokalisering er i det videre vurdert mot kriteriene som nevnt i retningslinjene “*Retningslinjer for lokalisering av statlege arbeidsplasser og statleg tjenesteproduksjon*”, jf. pkt. 4.2.

a) Krav til tilgjengelighet til tjenesten

En statlig Samordningsenhet vil trolig ha begrenset behov for fysisk kontakt med sine kunder (statlige virksomheter). Samtidig vil en slik Samordningsenhet representere et kompetansemiljø på innkjøp som da også kan bistå med kompetansedeling/opplæring på innkjøp særskilt overfor statlige virksomheter. Dersom enheten er tiltenkt slike oppgaver, er det en fordel med nærhet til offentlig infrastruktur, slik at for eksempel opplæringstiltak enkelt kan organiseres og gjennomføres på en effektiv måte.

b) Kompetansekrav til de som skal utføre arbeidsoppgavene

Tilgang til stabilt, kompetent og kvalifisert arbeidskraft og muligheten til å bygge opp et profesjonelt kompetansemiljø på anskaffelser er viktige faktorer som må vurderes ved valg av hvor Samordningsenheten bør plasseres. Med et profesjonelt kompetansemiljø tenker vi på at det er nødvendig å sikre seg tilstrekkelig juridisk kompetanse, faglig kompetanse knyttet til produktet/tjenesten som skal anskaffes, strategisk kompetanse som gjør at man aktivt kan utvikle strategier for ulike anskaffelser, “kommunikasjonskompetanse” slik at man kan utføre en god kommunikasjon rundt anskaffelsen og formidle informasjon til brukere, beslutningstakere og leverandører, markedskompetanse for å ha kunnskap om markedet og utvikle leverandørmarkedet, samt evalueringskompetanse for å evaluere eget og leverandørenes arbeid.

c) Krav til infrastruktur, nærhet til andre typer fagmiljø, offentlige styresmakter mv.

Det vil være naturlig at denne samordningsenheten har tett faglig dialog med DFØ, DIFI, DSS samt overordnede departementer.

d) Krav om å være kostnadseffektiv

Med en samling av fagmiljø i staten innen anskaffelser, elektronisk faktura og elektronisk handel vil dette kunne gi positive synergier både i form av kompetansedeling/økt kompetanse og tilgang på kvalifisert kompetanse og dermed kunne tilby et helhetlig tjenestetilbud til statens virksomheter.

Staten bør stille krav til bruk av e-handel, på lik linje med at det nå stilles krav om elektronisk faktura. Et slikt krav vil også bidra til at Samordningsenheten, enkeltvirksomheter eller tjenesteleverandører som for eksempel DFØ, kan legge til rette for elektroniske kataloger på felles avtaler.

Etablering av en Samordningsenhet vil bidra til oppbygning av et profesjonelt fagmiljø på anskaffelser, e-handel og elektronisk faktura. Samordningsenheten vil understøtte statens satsing på elektronisk faktura og elektronisk handel og kan bidra til at det etableres et enda sterkere og attraktivt kompetansemiljø.

Vennlig hilsen

Øystein Børmer
direktør

Rune Bjerkås
avdelingsdirektør

Brevet er elektronisk godkjent og sendes uten underskrift

FINANSTILSYNET
THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

VÅR REFERANSE
13/12285

DERES REFERANSE
12/1593-19

DATO
25.11.2013

Høring - forslag om samordning av statlige innkjøp

Det vises til høringsnotatet "Samordning av offentlige innkjøp" datert 4. september 2013 sendt ut av Fornyings, administrasjons- og kirkedepartementet.

Finanstilsynet stiller seg positive til opprettelsen av en samordningsenhet for offentlige innkjøp. Finanstilsynet skulle gjerne sett at det samtidig ble opprettet en rådgivende enhet for offentlige innkjøp. Ettersom samordningsenheten skal gjennomføre de "enkle" innkjøpene kan kompetansen på området bli svekket når virksomhetene skal gjennomføre fagspesifikke og mer krevende innkjøp.

Ved inngåelse av rammeavtaler i samordningsenheten er det viktig at vareutvalget blir romslig. Det vil si at utvalget av varer ikke må være for spisset og det må være rom i rammeavtalen for at man kan anskaffe produkter som er litt utenfor standarden.

Et annet punkt som må ivaretas er hvordan virksomhetene skal håndtere allerede inngåtte lokale rammeavtaler. Vil disse måtte gå parallelt med samordningsenhetens rammeavtaler?

Nedenfor gis kommentarer til enkeltpunktene i høringsnotatet som ønskes besvart.

Punkter fra kapittel 4 – Potensielle gevinster ved samordning av statlige innkjøp:

Pkt. 1:

Spørsmål: Det opprettes en samordningsenhet som får ansvar for å inngå og forvalte rammeavtaler på vegne av statlige virksomheter.

Svar: Finanstilsynet er positive til opprettelse av en slik samordningsenhet. Viktige momenter for at en slik samordningsenhet skal fungere optimalt, er kvaliteten på rammeavtalene som inngås. Spesielt er dette viktig dersom det blir en frivillig deltakelse for departementene og underliggende virksomheter. Ved at det er frivillig deltakelse vil dette også tvinge frem svært god rammeavtaler i

FINANSTILSYNET
Revierstedet 3
Postboks 1187 Sentrum
0107 Oslo

Telefon 22 93 98 00
Telefaks 22 63 02 26

post@finansstilsynet.no
www.finanstilsynet.no

starten, hvis ikke vil samordningsenheten kunne risikere å bli nedlagt etter at rammebevilgningen over statsbudsjettet avvikes.

Pkt. 2:

Spørsmål: Statlig samordning baseres på oppstart med noen utvalgte innkjøpskategorier der IKT prioriteres.

Svar: Disse vurderingene, som er gjort med hensyn til hvilke kategorier som bør prioriteres først, virker hensiktsmessige.

Pkt. 3:

Spørsmål: Det gjennomføres analyser av effekter i markeder hvor samordning vurderes.

Svar: Det er viktig at dette blir gjennomført, i motsetning til i pkt. 2 hvor kategoriene er tilnærmet homogene, ser Finanstilsynet det som hensiktsmessig at markedsanalyser blir gjennomført.

Pkt. 4:

Spørsmål: Der SMB er viktig for konkurransen og effektiviteten i markedet, må legges til rette for at SMB kan delta i konkurransen.

Svar: Denne vurderingen virker fornuftig.

Pkt. 5:

Spørsmål: Potensialet for innovasjon vurderes i hvert enkelt tilfelle.

Svar: Denne vurderingen virker fornuftig.

Punkter fra kapittel 5 – Omfang av statlige innkjøpssamordning:

Pkt. 1:

Spørsmål: Samordning av innkjøp etableres som obligatorisk ordning for statlige forvaltningsorganer, men mulighet for aktiv fravalg i enkeltkonkurranser.

Svar: Finanstilsynet er enig i vurderingen av at ordningen blir obligatorisk med mulighet for fravalg i enkeltkonkurranser. Finanstilsynet vil derimot påpeke at ved en slik ordning vil dette svekke den lokale innkjøpskompetansen i virksomhetene, ettersom de "enkle" innkjøpene blir foretatt av samordningsenheten. Den enkelte virksomheten blir da stående igjen med de mer komplekse anskaffelsene. Eksempler på slike anskaffelser er anskaffelse av IT-utviklingsoppgaver. Det bør derfor vurderes om samordningsenheten også skal innen ha en rådgiver funksjon ovenfor virksomhetene i tillegg.

Pkt. 2:

Spørsmål: I tillegg vil det på bestemte vilkår være åpent for tilslutning fra andre virksomheter med statlig eierskap. Disse virksomhetene kan søke om å tiltre ordningen.

Svar: Finanstilsynet stiller seg bak denne vurderingen.

Pkt. 3:

Spørsmål: Avtaleporteføljen etableres i tett dialog med kjøpere og leverandører gjennom nettverksgrupper generelt og i prosjekt/refereansegrupper for den enkelte rammeavtale.

Svar: Det som er viktig er at en slik gruppe ikke blir for byråkratisk.

Punkter fra kapittel 6 – Organisering, styring og finansiering:

Pkt. 1.

Spørsmål: For å støtte Samordningsenhetens videre utvikling og sikre brukerforankring etableres det brukerråd.

Svar: Det som er viktig er at en slik gruppe ikke blir for byråkratisk.

Pkt. 2:

Spørsmål: Samordningsenheten finansieres primært med nærmere utredet omsetningsavgift på bruk av avtaler.

Svar: Finansieringsmodellen fremstår som en god. I en slik finansieringsmodell vil man betale etter bruk og kostnadene vil bli "riktig" fordelt.

Pkt. 3:

Spørsmål: Ved etablering gis rammebevilgning for de første driftsårene. Denne avvikles gradvis etter hvert som omsetningsavgiften gir grunnlag for det.

Svar: Finanstilsynet er enig i denne finansieringsmodellen. Ved at det gis rammebevilgning de første årene vil ikke brukerne av samordningsenheten måtte stå for etablerings- og oppstartskostnadene ved etablering. Alternativt ville det da ha vært lønnsomt å tiltre ordningen etter et par år når infrastrukturen er på plass.

Pkt. 4:

Spørsmål: Omsetningsavgiften betales direkte til Samordningsenheten av avtaleleverandøren.

Svar: Det fremstår litt usikkert hvordan det blir håndtert, men dersom leverandørene legger på et prispåslag for omsetningsavgiften kan dette fremstå som en god modell.

Pkt. 5:

Spørsmål: Samordningsenheten skal ikke ha overskudd som formål.

Svar: Dette er fornuftig.

Punkter fra kapittel 7 – Samordning og potensialet for elektronisk handel:

Pkt. 1:

Spørsmål: Samordningsenheten skal benytte elektroniske støtteverktøy i sine anskaffelsesprosesser.

Svar: Dette er noe den enkelte virksomhet må kunne avgjøre på eget initiativ. Dersom det utelukkende blir mulighet for å anskaffe via elektroniske støtteverktøy, vil dette ekskludere mange virksomheter.

Pkt. 2:

Spørsmål: Samordningsenheten skal tilrettelegge for elektroniske avrop basert på standarden EHF.

Svar: Avrop basert på standarden til EHF virker fornuftig.

Pkt. 3:

Spørsmål: Brukerne og leverandørene til rammeavtalene forplikter seg til å gi Samordningsenheten tilgang til leverandør- og leveransestatistikk.

Svar: Dette bør være greit, men med forutsetning om at denne informasjonen kun blir brukt i statistiske sammenheng.

Pkt. 4:

Spørsmål: Samordningsenheten skal bruke e-handelsverktøy til støtte for sine arbeidsprosesser, og tilrettelegge for at e-handelsverktøy kan benyttes ved bruk av avtalene.

Svar: Samme som pkt. 1.

For Finanstilsynet

Maj Kristin Sæther
Seksjonssjef

Kristoffer Aaeng
Seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

Det kongelige Finansdepartement
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Dato: 25.11.2013
Vår referanse: 13/00563-2
Deres referanse: 12/1593-19
Saksbehandler: Lars Henrik
Svendsen

Høringsuttalelse - forslag om samordning av statlige innkjøp

Det vises til departementets epost datert 24.09.11 i sakens anledning, hvor det bes om tilbakemelding til departementet innen 26.11.2013.

Statens innkrevingssentral (SI) har gjennomgått høringsnotatet, og er samlet sett positiv til forslaget om å samordne statlige innkjøp.

Fornyingsdepartementet (FAD) stiller i høringsnotatet en rekke detaljerte spørsmål. SI har noen utfyllende bemerkninger utover å stille seg positiv til de enkelte forslagene. Disse følger nedenfor, kategorisert etter kapittel:

Kap. 4. Potensielle gevinster

- statlig samordning baseres på oppstart med noen utvalgte innkjøpskategorier der IKT prioriteres

SVAR: SI er enig i at IKT prioriteres, men gjerne også kontormøbler/kontorrekvisita. Dette er generiske produkter hvor sentrale avtaler raskt vil komme mange etater til gode.

Kap 6. Organisering, styring og finansiering

- FAD har ikke tatt stilling til hvilken organisasjonsløsning som er best egnet for en samordningsenhet, og ber særlig om høringsinstansenes innspill på dette punktet.

SVAR: SI antar det er hensiktsmessig å etablere innkjøpsenheten som et statsforetak, spesielt i forhold til å rekruttere og beholde medarbeidere med spisskompetanse.

Med hilsen
Statens innkrevingssentral

for
Per Waage
direktør

Lars Henrik Svendsen
advokat, sen.rådgiver

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Att: Saasen, Marius

Høring - forslag om samordning av statlige innkjøp

Skattedirektoratet er invitert til høring om samordning av statlige innkjøp. Innledningsvis gir vi noen generelle kommentarer. Deretter kommenterer vi de konkrete høringsspørsmålene som følger brevet.

Reglene for offentlige anskaffelser har som hovedmål å sikre økt verdiskapning, effektiv ressursbruk og håndhevelse av regelverk. Vi mener at et profesjonelt innkjøpsmiljø vil kunne bidra til kostnadsbesparelser og økt kvalitet. Samtidig mener vi at følgende forhold bør vektlegges for å realisere målene:

- I Høringsnotatet sier man at erfaringene tilsier at 20% av statlige innkjøp egner seg for fellesavtaler. Vi vurderer dette som en liten andel. For skatteetaten innebærer det at vi må opprettholde det miljøet vi har i dag, hvilket medfører en duplisering av kompetanse. Skal dette være lønnsomt bør en tilstrebe en vesentlige større andel enn 20 % slik at en sentral enhet kan avlaste andre offentlige virksomheter i vesentlig grad.
- Enheten vil være avhengig av spisskompetanse innen Juss, IT og økonomi. Enheten bør derfor lokaliseres et sted hvor det er lett å rekruttere denne type kompetanse. Innenfor IKT områdene hvor endringene skjer veldig raskt, er det over tid også viktig å ha "turnover" slik at arbeidsstokken blir byttet ut med ny og riktig kompetanse.
- Enheten vil bli avhengig av tett dialog mellom sentrale aktører i markedet og offentlig sektor. Da hovedtyngden av brukerne er i de største byene i Norge bør også denne enheten ha nærhet til disse. En annen løsning innebærer risiko for økt ressursbruk (tid/penger) til reise- og opphold, hvilket ikke er i tråd med ønsket målsetning om effektivisering. Det anses derfor som formålstjenlig å legge enheten i Oslo. Vi vurderer at en slik enhet vil ha nytte for oss under gitte forutsetninger:
 - At en vesentlig del av våre innkjøp kan gjennomføres via en sentral enhet og avlaste vårt eget miljø. Det forutsetter mer enn 20 %
 - Der hvor vi har behov for spisskompetanse, eksempelvis innen utvikling/drift av IT-løsninger, vil vi fremdeles ha enkel tilgang til dette
- Se punkt 6 for kommentar på organisering.

En bør også gå i dybden på hvorfor Statskjøp i sin tid ble avvirket. Dette vil være nyttig kunnskap å ta med i vurderingene før en eventuelt oppretter en ny enhet. En vesentlig årsak ut i fra våre egne erfaringer var at man fikk dårlige økonomiske avtaler og at vi fikk gjennomført billigere kjøp ved å

gå ut på det åpne markedet. Dette er en situasjon som den nye enheten må unngå. Hvis ikke vil en slik enhet vanskelig kunne forsvares.

Under følger våre svar på de enkelte spørsmål som er stilt i høringsbrevet

4. Potensielle gevinster ved samordning av statlige innkjøp

Basert på den interdepartementale arbeidsgruppens kartlegging og vurderinger ber FAD om høringsinstansenes syn på følgende forslag:

- det opprettes en samordningsenhet som får ansvar for å inngå og forvalte rammeavtaler på vegne av statlige virksomheter

Opprettelse vil også ha en rekke utfordringer vi ønsker å fremheve:

- *Det fremgår at selv om en "...innkjøpskontrakt inngås av en samordningsenhet vil den enkelte virksomhet ha ansvar for at kontrakten dekker virksomhetens behov, og at leveransene samsvarer med avtaler og standarder påkrevd i den enkelte virksomhet." For at virksomheter skal få dekket sitt behov er man avhengig av å legge mye ressurser i dialog med samordningsenheten og motsatt. Dette i seg selv vil kreve at det opprettes et eget regime og prosesser for å ivareta denne dialogen. Det vil være en risiko for at denne ekstra koordineringen vil spise opp mye av effektiviseringspotensialet hvis man ikke er bevisst på dette.*
- statlig samordning baseres på oppstart med noen utvalgte innkjøpskategorier der IKT prioriteres.
 - *Mindre- og mellomstore enheter med en standardisert IKT infrastruktur vil ofte ha behov for standardprodukter. Slik man har definert IKT i høringsnotatet (utstyr, programvare og tjenester, samt telekommunikasjon) bør være standard for de fleste offentlige virksomheter. Vi ser også at Større og mer komplekse virksomheter vil kunne ha behov for mer komplekse IKT løsninger. Her ser vi det som en utfordring å forholde oss til standardprodukter som følge av spesielle etatsbehov herunder sikkerhetskrav.*
 - *Samordnet innkjøp er først og fremst effektive når de gjelder enkle og sammenlignbare varer og tjenester herunder rekvisita og inventar*
- det gjennomføres analyser av effekter i markeder hvor samordning vurderes
 - *Dette blir meget viktig for å unngå utilsiktede effekter som bl.a. konkurransevridning og monopolisering*
- der SMB er viktig for konkurransen og effektiviteten i markedet, må det legges til rette for at SMB kan delta i konkurransen
 - *Ja, dette er viktig for å ha et mangfold i det aktuelle markedet for å unngå monopolisering*
- potensialet for innovasjon vurderes i hvert enkelt tilfelle
 - *Ingen kommentar*

5. Omfang av statlig innkjøpssamordning

Oppsummert foreslår FAD følgende som det bes om høringsinstansenes syn på:

- Samordning av innkjøp etableres som obligatorisk ordning for statlige forvaltningsorganer, men med mulighet for aktivt fravalg i enkeltkonkurranser

- *For mange store virksomheter med komplekse behov er det grunn til å forvente av frafallsfrekvensen vil være høy. Dette som en naturlig konsekvens for å ivareta mer komplekse behov. Skatteetatens støtter derfor muligheten for aktivt fravalg og presiseres behov for minst mulig byråkrati rundt håndteringen av dette*
- *Med tanke på konsulenttjenester innenfor IT systemdrift og utvikling, driver Skatteetaten med flere store prosjekter med utstrakt bruk av konsulenter. For disse prosjektene er det viktig med rett kompetanse både til utvikling og drift (ref MAG/EDAG). Det er viktig å ha rammeavtaler med firmaer som klarer å vedlikeholde ønsket kompetanse over tid.*

- I tillegg vil det på bestemte vilkår være åpent for tilslutning fra andre virksomheter med statlig eierskap. Disse virksomhetene kan søke om å tiltre ordningen.

- *Ingen kommentar*

- Avtaleporteføljen etableres i tett dialog med kjøpere og leverandører gjennom nettverksgrupper generelt og i prosjekt/referansegrupper for den enkelte rammeavtale.

- *Vi oppfatter dette som en forutsetning for at en statlig innkjøpsenhet skal få avdekket behov hos kjøperne. Dette vil som nevnt tidligere kreve mye dialog mellom kjøpere, leverandører og prosjekt/referansegruppe. Her er det også en risiko for at denne dialogen blir omfattende og kan oppleves som byråkratisk. Som nevnt tidligere kan det være en risiko for at denne aktiviteten vil spise mye av effektiviseringspotensialet for en slik enhet.*

6. Organisering, Styring og Finansiering

Skattedirektoratet støtter høringsforslagene på disse punktene. Som alternativ til organisering bør man vurdere om eksisterende offentlige virksomheter kan få tildelt funksjonen som sentral innkjøper. Vi tenker her på DIFI eller DFØ. Hva er det som gjør at disse ikke kan få tildelt denne oppgaven? Dette ville totalt sett være mest effektivt da de allerede har en administrasjon, lokaler, kompetanse og infrastruktur man kan utvide og bygge videre på.

7. Samordning og potensialet for elektronisk handel

Skattedirektoratet støtter høringsforslagene på disse punktene og har ikke ytterligere kommentarer.

Brevet er elektronisk godkjent.

Med hilsen

Trine Louise Dahlen
avdelingsdirektør
Virksomhetsstab
Skattedirektoratet

Jan-Ove Otten

Finansdepartementet

Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Oslo, 26.11.2013
Deres ref.: 12/1593 - 19, Vår ref.: 13/1244
Saksbehandler: Bjørnar Gundersen
Administrasjonsavdelingen

Høringssvar - forslag om samordning av statlige innkjøp

Vi viser til brev fra Finansdepartementet 24. september 2013 om høring om forslag til samordning av statlige innkjøp. Statistisk sentralbyrå er positiv til å effektivisere anskaffelser i staten, slik at det oppnås besparelser både økonomisk og tidsmessig for de enkelte virksomhetene.

Det er ulike tiltak som kan gi effektiviseringsgevinster og høringsforslaget peker på flere muligheter. Det har også vært ulik erfaring med de anskaffelsesordninger som har vært innenfor statlig sektor de siste tiårene, og grad av sentralisering har vært et viktig spørsmål. Generelt har SSB gode erfaringer med et desentralisert ansvar for innkjøp. Sentraliserte ordninger har en tendens til å kreve mye administrasjon, ta lang tid å implementere/endre og favorisere store leverandører. Noe av grunnen til at man gikk bort fra store sentrale avtaler i regi av daværende Statskjøp i Statens forvaltningstjeneste (nå DSS), var nettopp dette. Administrasjonskostnader kan dels løses med effektive e-handelsløsninger og elektronisk kommunikasjon, men slike løsninger er kostbare å innføre for små statlige virksomheter. At sentrale avtaler fort blir utdaterte, og at det er de store leverandørene som har kapasitet og kompetanse til å være med i anbudskonkurranser av denne størrelse, løses ikke alene med en sentral samordningsenhet.

Innkjøp er et område som har stor potensiale for innsparing da volumet av statlige kjøp representerer store verdier. Likevel er kostnadsanslagene og ikke minst gevinstpotensialet som det vises til i høringen beheftet med betydelig usikkerhet. Det taler for en gradvis tilnærming slik at man kan få konkret erfaring fra ett område før en eventuell større satsning.

SSB vil prinsipielt anbefale at nullalternativet utredes nærmere og eventuelt utvides med noen tiltak som bidrar til effektiviseringsgevinster, uten å måtte etablere en ny organisatorisk enhet. Tiltak vil kunne være forenkling av dagens regelverk, større grad av samkjøpsavtaler, tilgang til andre statlige virksomheters rammeavtaler, kombinert med bedre tilgjengelig informasjon på et felles nettsted og tilpasset veiledning. Subsidiært tilrås en mindre satsning basert på frivillig deltakelse i tråd med alternativ 1. Det bør i den sammenheng vurderes nøye om IKT-området er det som er best egnet. Både IKT og ikke minst telefoni er et marked med hurtige endringer i teknologi og tilbud av tjenester/produkter. Erfaringsmessig tar det kort tid for produktutviklingen gjør rammeavtaler på disse områdene utdaterte.

Når det gjelder lokalisering og organisering, som det spørres spesielt om, vil vi peke på at lokalisering utenfor Oslo i seg selv kan bli kostnadskreven fordi dagens tyngdepunkt for kompetanse på statlige innkjøp er i Oslo-området og den mest nyttige opplæring og kursing tilbys også av firmaer i Oslo-området. Spesielt har noen advokatfirmaer svært god kompetanse på regelverk og rettspraksis, samt opplæringstilbud som sertifiserer innkjøpere. SSBs anbefalinger ovenfor kan løses ved å benytte eksisterende kompetansemiljøer i DIFI og/eller DSS.

SSB støtter økt satsning på e-handel. Det vil gi gevinster innenfor dagens ordning om det eventuelt etableres en samordningsenhet som skal bruke e-handelsverktøy til støtte for sine arbeidsprosesser, og tilrettelegge for at e-handelsverktøy kan benyttes ved bruk av avtalene.

Utover dette har SSB ingen merknader.

Med vennlig hilsen

Hans Henrik Scheel
administrerende direktør

Finansdepartementet

Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Høringssvar - forslag om samordning av statlige innkjøp

Det vises til høring – forslag om samordning av statlige innkjøp.

Toll- og avgiftsdirektoratet oversender ved dette Tollvesenets syn på høringsdokumentet fra Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet datert 4. september 2013.

Tollvesenets utgangspunkt er en landsdekkende etat med mange små tjenestesteder lokalisert langs landegrensa i øst mot Sverige, Finland og Russland samt kystbyer og steder med skips- og flytrafikk til og fra utlandet. Både geografien og mange små tjenestesteder utgjør en utfordring med hensyn til anskaffelser. Etatens virksomhet er videre todelt gjennom en ordinær kontorvirksomhet og en utearbeidende kontrollvirksomhet med sine særegne behov for utrustning og kontrollutstyr. Innen den ordinære kontorvirksomheten har etaten bygget opp en avtaleportefølje bestående av kontrakter og rammeavtaler som forsyner virksomheten med de varer og tjenester som er nødvendig. På kontrollområdet er det etablert et samarbeid med andre etater med lignende behov (Politi, Fengselsvesen og Vegvesenet) for utrustning av både personell og til dels også kontrollutstyr. På områder hvor etatens virksomhet ikke har noen med lignende behov nasjonalt har vi utstrakt erfaringsutveksling med utenlandske kolleger og et internasjonalt leverandørmarked. Basert på dialog utarbeider vi egne spesifikasjoner og rutiner i anskaffelsesprosesser ved hjelp av eget fagpersonell og anskaffelsesfaglige kompetanse. Anskaffelsesvirksomheten betjenes av et par årsverk i direktoratet som også har ansvar for etableringsprosjektene i tilknytning til større anskaffelser.

Med dette bakgrunnsbildet ser ikke Tollvesenet for egen del noen ressursmessige besparelser ved en eventuell etablering av ny samordningsmodell for statlige innkjøp.

Etablering av en sentral samordningsenhet

Det antas at en samordningsenhet i en eller annen form vil bli etablert med ansvar for å inngå og forvalte et utvalg av sentrale rammeavtaler.

Samordningsenhetens lokasjon vil ikke ha en avgjørende betydning for Tollvesenet da kommunikasjon og avtaleforvaltning i all hovedsak vil foregå elektronisk.

Tollvesenet ønsker imidlertid en frivillig tilslutning til den enkelte avtale samordningsenheten inngår, slik at etaten selv kan vurdere hensiktsmessigheten opp mot etatens spesifikke behov og utfordringer. Hensynet til optimalisering av Tollvesenets til enhver tid gjeldende behov og krav ved anskaffelser av vare- og tjenesteleveranser er av stor betydning. Det er heller ikke ønskelig med begrunnelsesplikt ved fravalg – kun meldeplikt på henvendelse fra samordningsenheten.

Finansiering av en sentral samordningsenhet

Tollvesenet ser det som viktig at driften i sin helhet finansieres over statsbudsjettet, og ikke gjennom en rammebevilgning som gradvis avvikles før det innføres en omsetningsavgift.

Øvrige betraktninger ved en sentral samordningsenhet

Staten som en sentral samlet oppdragsgiver vil utøve stor markedsrett innen for de avtaleområder som konkurranseutsettes. Disse leverandørmarkedene kan bli utsatt for til dels store skjevheter og belastninger ved tildeling av kontrakter. Dette gjelder både leverandører som tildeles kontrakt og leverandører som ikke når opp i konkurransen.

Det antas også at konkurransekraften til små og mellomstore bedrifter på sikt vil bli svekket, da tildeling av store kontrakter nødvendigvis vil skje mot leverandører med tilstrekkelig stor nok kapasitet til å oppfylle oppdragsgivers kontraktskrav.

Bruken av elektroniske verktøy og økt fokus på innovasjon ved gjennomføring av anskaffelser vil være en naturlig utvikling av all offentlig anskaffelsesvirksomhet – uavhengig av om en sentral samordningsenhet etableres eller ikke.

Med hilsen

Lars Atle Holm
avdelingsdirektør

 Semming Bråthen
underdirektør